

راگه یان ندن وخه ځك ... ئاری زځندینی

که نا ځه کانی راگه یان ندن (بینراو، بیستراو، خو ځندراو)، ته نانه ت
ئینته رنځت و تځځه ځمه ځایه تییه کانیښ،
به رده وامیی و گوره بوونیان په یوه سته به و متمانه یه،
که له رځگهی ره چا وکردنی ځمه ځك ه ځکار و میکانیزمه وه دځته دی و
پځویست ده ځت،
که له کاتی بځاو کړدنه وهی هر ه وځ و زانیاری، یان رووما ځکردنی
رووداو و کاره ساته کاند، به ه ند وهر بگیریځت.
بځیه هر متمانه ی جه ماوهره (وهرگر)، که که نا ځك ده گه یه نځته
لووتکه و یه ځکی دیکه
به راگرتن وهستان له په خش ده گه نځت.

متمانه، به مانای ئه وه دځ، ئایا تا چند هاو ځاتیان که نا ځك
ده ځته سهرچاوه ی ه وځ و زانیارییه کان و به پځچه وانه شه وه.

که واته، متمانه په سه ندکردن، یان قبو ځکردنه له لایه ن وهرگرانی
میدیاوه هر که نا ځك که له به رامبر که نا ځکی دیکه دا. شاره زایان و
نووسه رانی بواری میدیا، چند خا ځکیان وه ځ بنه ما و بنچینه
دیاریکړدوه، که ئاستی متمانه بوونی جه ماوهر به که نا ځه کانی
راگه یان ندن دځنځته دی، گهر ره چاو بکرځن، هم ئاستی جه ماوهری
که نا ځه کان،

هم ئاستی پیشه یی بوون و پځفیشنا ځبوونیان به رز ده ځته وه و به ره و
لووتکه ی متمانه بوون ده چن پځش ه موو شت ځك گهر رووداو، یان
کاره سات ځك، که روو ده دات، بځ نمونه قهیرانی دواکه وتنی مووچه،
نه بوونی خزمه تگوزاری، کاره ساتی سروشتی وه ځ بوومه له رزه، لافاو،
بریتی ځت له وځنه یه کی گوره، ئه و پځویسته که نا ځه کانی میدیا
هه مووی بگوازنه وه، به بځ په راو ځزخستنی به ش، یان گځشه یه کی
رووداو ه که، چونکه ئه و کاته وځنه که ته وځاو نا بځ. به مانایه کی دیکه،
وځنه ی رووداو ځك ئه و کاته ده گاته زیه نی جه ماوهر، که له ځکی
گځشه کانی ه وه وځنه که گیرا بځ. ئه م قسه یه بځ ځکی جومگه و بواره کانی
تری ژیانیش هر وایه و ده ځت کاری له سهر بکرځت.

له کاتی رووما یی که نا ځکی حزبی بځ قهیرانی دواکه وتنی مووچه، یان

نه بوونی خزمه تگوزاری نابلت له بهر بهرژه ووه نډی حربه که دژي مووچه ځړان بدو.

یه که مین ځاځ، که پښوېسته که نا ټکه کانی راگه یانندن ره چاوی بکه، رڼگرتنی ئایین و بیروباوه ټی تاک و کځمه ټگه یه، جا هر ئایین و بیروباوه ټکیان هه بټ، ره خنه گرتنیش له ئایین و بیروباوه ټی ئایینی جیاوازه له سووکایه تی و ناوړ ټاندن (تشهیر) و به یاسا رڼکخراوه، د. سامان فهوزی، له کتبی (هڅه یاساییه کانی کاری رڼنامه وانی) دا، ترسناکی جن ټودان و سووکایه تیکردن به ئایین و ره مزه ئایینییه کانمان بډ ده ست نیشان ده کات و ده ټټ: “سووکایه تی و جن ټودان به ئایین ده بټ ته ه ټی ټکچوونی باری ئاسایشی کځمه ټگا له رڼگای ځ پیشانندان و نا ټه زایی که سه ئایینی و خواپه رسته کان”. (د. سامان) ئاماژه به چه ند حا ټه ټکی له و ش ټوه یه ده دا، که له سا ټی (2001) له میسر به ه ټی بډاو کړدنه وهی و ټنه ی راهیب ټک، هه روه ها له سا ټی (2006) یش، له دانیمارک و چه ند و ټا ټکی دیکه ی ئه وروپی، که به ه ټی بډاو کړدنه وهی ژماره یه ټ و ټنه ی کاریکا ټ ټری دژي پځمه مبه ری ئیسلام شه پ ټلی توندوتیژی و ځ پیشانندان و نا ټه زایی ئه و و ټا تانه ی گرته وه. هه روه ها بڼه مایه کی دیکه له و بڼه مایانه ی، که رڼنامه نووسان و که نا ټه کانی مدیا پښوېسته ره چاوی بکه؛ گواستنه وهی هه و ټ و زانیاریه کانه به ش ټوه کی راست و دروست و به دیققه ته وه، بډ زیاد و که مکړدن، بډ ئه وهی ئه و پره نسپانه ش بډ ته دی، پښوېسته رڼنامه نووسان نزیکي رووداو و کاره کته ره کان بن؛ ئه وانه ی پځکها ته ی هه و ټه کان ته و او ده که ن. راستگ ټی له گه ټ جه ماوهر و وه رگران به مانای له بهر بهرژه ووه نډیه کی که سی، جا ئه وه بهرژه ووه نډیه ماددی، یان مه ټعنه ویی بډ، له هه و ټ و زانیاریه کان که م و زیاد نه که یت. زځر به ی کات رڼنامه نووسان به وه رگرتنی به رتیل هه و ټ کی دیاریکراو ده شارنه وه، یان به پځچه وانه شه وه با به ټک ئیبراز ده که ن، که زځرجار با به ته که سواو و دوو باره شه، به ټام له بهر فشاری به رتيله که گهرمی ده که نه وه و وه ک با به ټکی نو ټ ده یده نه وه به وه رگران یان.

راستگ ټی زځر به ی کات وه ک پره نسپ ټکی گرنگ بډ کاری رڼنامه نووسی له سه رانسهری دنیا دا دټ ته هه ژمار و جه ختی لډه کړ ټه وه، که چی له گه ټ ئه وه شدا، ئه وانه ی پځوه ی پا به ندن، زځر نین!، له و باره وه، (پځفیسر ما کد ټگا) له کتبی به که یدا ئاماژه به تو ټرینه وه یه ک ده کات، که له ئه مریکا ئه نجامدراوه، ده ټټ: ته نها (54%) ی ئه و چیر که هه و ټانه ی، که له رڼنامه کاند ا بډاو کړاونه ته وه، هیچ

هه‌یه‌کیان تیادا نییه، هه‌روه‌ها " له (34%) ی ئه‌و چیر‌که هه‌وا‌پیان‌ه‌ی په‌یام‌ن‌ران دایان‌شتوونه‌ته‌وه راستن". به واتایه‌کی تر، ئه‌وه‌ی له ر‌ژه‌که ده‌م‌ن‌ته‌وه، هه‌ه و نا‌استی ت‌دایه، کات‌کیش جه‌ماوه‌ر هه‌ه و نا‌استی ده‌بین‌ت، متمانه‌ی نام‌ن‌ت. بنه‌مایه‌کی دیکه له‌و پره‌نسیپانه‌ی، که وا ده‌کات میدیا متمانه‌ی وه‌رگر به‌ده‌ست به‌نن، ئه‌وه‌یه که هه‌وا و زانیاریه‌کان به وردی (دیقه‌ت) و له سه‌رچاوه‌ی راسته‌وخ‌وه بگوازنه‌وه، نه‌ک به پ‌چه‌وانه‌وه، که ز‌ربه‌ی کات ر‌ژنامه‌نووس و په‌یام‌ن‌ران ب‌ده‌ستکه‌وتنی زانیاریه‌کان پشت به سه‌رچاوه‌ی نا‌استه‌وخ و نادیاره‌وه ده‌به‌ستن، له "دلیل المعاییر المهنیه فی الکتابه الخبریه" دا، که (معهد الحوار الدنمارکی المصری DEDI) ب‌اویان کرد‌ته‌وه، تیادا ها‌تووه: "ره‌چاوی وردی بکه، تا‌کو ئه‌و په‌ی!".

" دوورکه‌وته‌وه له ته‌شه‌یر و ناو‌ن‌اندن"، خا‌کی دیکه‌یه له‌و پره‌نسیپانه‌ی، که را‌گه‌یان‌دن متمانه‌ی جه‌ماوه‌ر به‌ده‌ست‌ن‌. ز‌ر‌که له ر‌ژنامه‌نووس و په‌یام‌ن‌ران به نه‌زانی، یان به ئه‌نقه‌ست ته‌شه‌یر به که‌سان و لایه‌نی به‌رامبه‌ریان ده‌که‌ن، ته‌شه‌یریش دوو ج‌ره، یه‌که‌م خسته‌پا (القزف) ت‌مه‌ت‌که ده‌خه‌یه پا که‌س‌کی دیاریکراو، ب‌نموونه پ‌ی ده‌ی "به‌رتیلی وه‌رگر‌تووه" یاخود "ب‌که پاره‌ی له حکومه‌ت بر‌دووه"، دووه‌میان جن‌ودان (السب)، وه‌ک ئه‌وه‌ی ب‌ی "گه‌مژه" یان "هیچ و پوچ" هتد. ده‌ب‌ت هه‌موو کاره‌کانی میدیا (په‌یام، و‌نه، فیدی، ست‌ری...) دوور بن له هه‌ردوو ج‌ره‌که‌ی ته‌شه‌یر، هه‌رچه‌نده به پ‌ی یاسا (القزف) سزای له (السب) زیات‌ره. هه‌روه‌ها هه‌ر دوو پره‌نسیپی "ملکه‌چی ب‌یاسا" و "ما‌فی دانه‌ر و ب‌او‌کردنه‌وه" ش، له‌و خا‌ه گرنگانه‌ی ترن، که پ‌ویسته که‌نا‌ه‌کانی میدیا خ‌یانی ل‌ به‌دوور بگرن. ملکه‌چی ب‌یاسا ئه‌وه نییه، که ر‌ژنامه‌نووس پ‌یوا ب‌ت یاسایه‌ک هه‌یه ب‌سزادانی ئه‌و، به‌لکو سزا هه‌میشه ب‌ئه‌وه‌یه کاروباری ک‌مه‌گه‌ی پ‌ر‌ک‌بخه‌ین و به‌دوور بین له فه‌وزا و ئا‌زاوه. هه‌روه‌ها ما‌فی دانه‌ر و ب‌او‌کردنه‌وه‌ش بریتیه له ر‌زگرتنی به‌ره‌می ئه‌ده‌بی و نووسین و وه‌رگ‌ان و خ‌به‌دوورگرتن له دزیی ئه‌ده‌بی، هه‌روه‌ها جه‌خت له پاراستنی هه‌موو به‌ره‌م‌کی موزیک و گ‌رانی و فیلم و ... هتد، ده‌کاته‌وه، هه‌رچه‌نده "دزیی ئه‌ده‌بی" له هه‌ر‌می کوردستان تا‌اده‌یه‌ک ح‌ته و نه‌ب‌ته دیارده، به‌ام ناوبه‌ناو ده‌بیستین. چه‌ند بنه‌مایه‌کی دیکه هه‌ن، که ب‌گومان به ره‌چاو‌کردنیان متمانه‌ی جه‌ماوه‌ر و وه‌رگر به‌ده‌ست د‌نین، به‌ام ئه‌وانه‌ی ئاماژه‌مان ب‌یان کرد، پ‌موایه له گرنگترینان بوون.